

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 21/24
13.12.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Снежане Јовановић, председника већа, Душка Миленковића, Јелене Шкулић, Здравке Ђурђевић и Данка Лаушевића, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 4 КЗ и др., одлучујући о жалбама Јавног тужиоца за организовани криминал, браниоца окривљеног ББ, адвоката Данила Николића, бранилаца окривљеног АА, адвоката Жељка Дамјановића и адвоката Зорана Перовића, жалби окривљеног ВВ и његовог браниоца, адвоката Томислава Станковића, жалби окривљеног ГГ и жалби његовог браниоца, адвоката Жељка Санковића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр. 203/21 од 09.11.2023. године, након одржане седнице већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП, а у седници поводом већања и гласања одржаној дана 13.12.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

I

Усвајањем жалбе окривљеног ВВ и његовог браниоца, адвоката Томислава Станковића, у делу у којем се побија одлука о кривичној санкцији, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр. 203/21 од 09.11.2023. године, у односу на окривљеног ВВ, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд у Београду, Посебно одељење окривљеног ВВ, због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, за које је првостепеном пресудом у ставу I изреке оглашен кривим, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 08.06.2021. године, када је лишен слободе до 09.11.2023. године, када је пуштен на слободу, док се жалба окривљеног ВВ и његовог браниоца у преосталом делу и жалба Јавног тужиоца за организовани криминал у делу који се односи на овог окривљеног, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване, а пресуда у односу на окривљеног ВВ у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

II

УСВАЈАЊЕМ жалби бранилаца окривљеног АА, адвоката Жељка Дамјановића и адвоката Зорана Перовић, браниоца окривљеног ББ, адвоката Данила Николића, окривљеног ГГ и његовог браниоца, адвоката Жељка Санковића, **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр. 203/21 од 09.11.2023. године, у ставу I изреке, осим у односу на окривљеног ВВ, па се предмет у укинутом делу **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1 203/21 од 09.11.2023. године окривљени АА, окривљени ГГћ, окривљени ВВ и окривљени ББ оглашени су кривим и то окривљени АА, окривљени ГГ и окривљени ББ због извршења по једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 у вези са ставом 1 КЗ, а окривљени ВВ због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, па је окривљени АА осуђен на казну затвора у трајању од 11 година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 08.06.2021. године, када је лишен слободе, до 09.11.2023. године, када му је притвор укинут, као и време проведено на мери забране напуштања стана од 09.11.2023. године, па до упућивања окривљеног на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, окривљени ГГ на казну затвора у трајању од 10 година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 08.06.2021. године, када је лишен слободе, до 09.11.2023. године, када му је притвор укинут, као и време проведено на мери забране напуштања стана почев од 09.11.2023. године, па до упућивања окривљеног на издржавање кривичне санкције, која се састоји у лишењу слободе, окривљени ББ на казну затвора у трајању од 10 година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 08.06.2021. године, када је лишен слободе, до 09.11.2023. године, када му је притвор укинут, као и време проведено на мери забране напуштања стана, почев од 09.11.2023. године до упућивања окривљеног на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе и окривљени ВВ на казну затвора у трајању од 4 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 08.06.2021. године, када је лишен слободе до 09.11.2023. године, када је пуштен на слободу.

Сходно одредби члана 87 у вези члана 246 став 8 КЗ изречена је мера безбедности одузимања предмета и то опојне дроге 101,81 грам хероина, 196,18 грама хероина, 197,39 грама хероина и 296,42 грама хероина, која се налази у МУП РС – УКП СБПОК- Одељење за сузбијање организованог кријумчарења опојних дрога, а од окривљеног ВВ одузето је 18,60 грама опојне дроге кокаин и вагица за прецизно мерење, са траговима опојне дроге кокаин и тетрахидроканабинол, као предмета употребљених и намењених за извршење кривичног дела.

Сходно одредби члана 92 став 1 и члана 91 став 1 и 2 КЗ, у вези одредбе члана 538 и 541 Законика о кривичном поступку, од окривљених АА, ГГ и ББ одузета је имовинска корист прибављена кривичним делом и то новац у износу од 20.000 евра у динарској притиввредности, по средњем курсу НБС на дан исплате, а који износ су окривљени АА, ГГ и ББ дужни да солидарно плате суду у року од 3 месеца од дана

правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Сходно одредби члана 92 став 1 и члана 91 став 1 и 2 КЗ, у вези одредбе члана 538 и 541 ЗКП, од окривљеног ВВ одузета је имовинска корист прибављена кривичним делом и то новац у износу од 425.000,00 динара, 1.260 евра и 20 швајцарских франака и 200 америчких долара.

У ставу II изреке побијане пресуде, сходно одредби члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, окривљени ВВ ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези ставом 4 КЗ.

У ставу III изреке побијане пресуде окривљени АА, сходно одредби члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а КЗ.

Према окривљеном АА, сходно одредби члана 535 ЗКП, изречена је мера безбедности одузимања предмета и то опојне дроге марихуане, укупне нето масе 0,08 грама, као предмета чије је одузимање неопходно, ради заштите интереса опште безбедности.

Окривљени АА, ГГ, ББ и ВВ обавезани су на плаћање трошкова кривичног поступка, сходно одредби члана 264 став 1 ЗКП, за кривична дела за која су оглашени кривим, с тим што ће суд накнадно посебним решењем одлучити о висини истих, сходно одредби члана 262 став 2 ЗКП, чим прибави све потребне податке, док трошкови кривичног поступка у односу на окривљеног ВВ, у односу на кривично дело описано у ставу II изреке пресуде и у односу на окривљеног АА, у односу на кривично дело описано у ставу III изреке пресуде, падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде, у односу на став I изреке, жалбе су изјавили:

-Јавни тужилац за организовани криминал, због одлуке о кривичним санкцијама и другим одлукама из члана 437 тачка 4 ЗКП, у вези са чланом 441 став 1 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће окривљенима изрећи строже казне и то окривљеном АА у трајању од 15 година, окривљеном ГГ и ББ у трајању од 13 година, а окривљеном ВВ у трајању од 6 година;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Данило Николић, због битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеног ББ осудити за кривично дело из члана 246 став 1 КЗ и знатно га блаже казнити или да укине пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак, те да он и његов брањеник буду обавештени о седници већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Жељко Дамјановић, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене права и битних повреда одредаба кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање, те

да о седници већа у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП обавести браниоца окривљеног;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Перовић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, одлуке о одузимању имовинске користи у износу од 20.000 евра, са предлогом да Апелациони суд у Београду закаже седницу већа, на коју ће позвати браниоца окривљеног и након тога побијану пресуду преиначи, тако што ће применом одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП, ослободити од оптужбе окривљеног да је извршио кривично дело из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ, те да му укине меру безбедности одузимања имовинске користи прибављене кривичном делом и то новца у износу од 20.000 евра;

-окривљени ВВ и његов бранилац, адвокат Томислав Станковић, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, заштитној мери и трошковима поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду на седницу већа позове окривљеног и браниоца, те да побијану пресуду у осуђујућем делу, који се односи на окривљеног ВВ укине и предмет врати на поновни поступак првостепеном суду или да исту у том делу преиначи и окривљеног осуди за блаже кривично дело;

-бранилац окривљеног ГГ, адвокат Жељко Санковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе да је извршио кривична дела из члана 346 став 5 у вези става 4 КЗ и из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ или да пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање;

-окривљени ГГ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и да га ослободи од оптужбе.

На жалбу Јавног тужиоца за организовани криминал одговоре су поднели:

-бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Перовић, са предлогом да Апелациони суд у Београду закаже седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП на коју ће позвати браниоца окривљеног и након тога побијану пресуду преиначити, тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ, сходно одредби члана 423 тачка 2 ЗКП, те да му укине меру безбедности одузимања имовинске користи прибављене кривичним делом и то новца у износу од 20.000 евра или да укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, а да жалбу Јавног тужиоца за организовани криминал одбије као неосновану, у односу на овог окривљеног;

-бранилац окривљеног ГГ, адвокат Жељко Санковић, са предлогом да Апелациони суд у Београду одбије жалбу Јавног тужиоца за организовани криминал као неосновану.

Јавни тужилац за организовани криминал у поднеску Ктж.бр.52/24 од 16.07.2024. године предложио је да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу Јавног тужиоца за организовани криминал, преиначи првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће окривљенима изрећи строжије казне затвора и то окривљеном АА у трајању од 15 година, окривљенима ГГ и ББ у трајању од 13 година, а окривљеном ВВ у трајању од 6 година, те да одбије као неосноване жалбе бранилаца окривљених и окривљеног ГГ.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, сходно одредби члана 447 став 2 ЗКП, дана 12.12.2024. године, у одсуству уредно позваног Јавног тужиоца за организовани криминал, а у присуству окривљеног ББ и његовог браниоца, адвоката Данила Николића, окривљеног ГГ и његовог браниоца адвоката Жељка Санковића, окривљеног ВВ и његовог браниоца, адвоката Томислава Станковића, те бранилаца окривљеног АА, адвоката Жељка Дамјановића и адвоката Зорана Перовића и дана 13.12.2024. године, у присуству Јавног тужиоца за организовани криминал Војислава Исаиловића и свих претходно наведених лица, осим браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Перовића, који је изнео наводе своје жалбе и одговора на жалбу претходног дана.

Након одржане седнице већа, разматрања списка предмета и првостепене пресуде, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у изјављеним жалбама, а у складу са одредбом члана 451 став 1 ЗКП, те након оцене жалбених навода и предлога, навода и предлога садржаних у одговорима на жалбу, а имајући у виду писано изјашњење Јавног тужиоца за организовани криминал, дато у напред наведеном поднеску, навода које су на седници већа дали присутни окривљени и браниоци, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је донео одлуку као у изреци пресуде.

Најпре, по оцени овог суда, насупрот изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног ВВ, адвоката Томислава Станковића, првостепени суд је правилно утврдио чињенично стање у односу на кривично дело за које је окривљени ВВ оглашен кривим у ставу I изреке побијане пресуде. Наиме, на основу свих изведених и савесно цењених доказа, који су ближе означени у образложењу побијане пресуде у односу на окривљеног ВВ, а у склопу изнете одбране окривљеног, правилно је првостепени суд извео закључак о постојању чињеница, како оних који чине обележја кривичног дела у питању, тако и чињеница и околности које се тичу субјективног односа окривљеног ВВ према учињеном кривичном делу. По оцени овог суда, правилно првостепени суд није прихватио део одбране окривљеног ВВ да је пронађена и одузета опојна дрога кокаин у количини од 18,60 грама била намењена за његову личну употребу, с обзиром да је оваква одбрана у супротности са делом одбране окривљеног, који се односи на динамику, односно учесталост његове конзумације опојне дроге кокаина и навода да је он хтео, а припадници полиције нису хтели да га воде да се тестира на присуство дроге у свом организму, с обзиром да из исказа сведока ДД, који је друг окривљеног ВВ, произилази да је прошло 15 дана од тренутка уношења торбе, у којој се налазила опојна дрога кокаин, у стан у коме је живео и који је изнајмио ДД, до претреса полиције, а да је окривљени ВВ у том периоду дошао једном или два пута, који исказ је првостепени суд прихватио, с обзиром да је окривљени ВВ признао да је садржина наведена торбе,

укључујући и кокаин, његова, па имајући у виду динамику доласка окривљеног у овом временском периоду, то исто искључује могућност да је поменути опојна дрога држана ради личног коришћења, при чему је првостепени суд узео у обзир и легалне приходе и расходе окривљеног и његове породице и у том делу одбрану окривљеног и његовог оца, сведока ЂЂ није прихватио. Такође, у прилог оваквом закључку првостепеног суда иде и чињеница да је у торби пронађена вагица за прецизно мерење са траговима опојне дроге кокаин и тетрахидроканабил, те је од окривљеног ВВ уз потврду без примедби одузето једно паковање ПВЦ кеса, па ако се узме у обзир и висина одузетог новчаног износа од окривљеног ВВ, при чему ни окривљени ВВ, нити његов отац ЂЂ, нису успели да дају логичне и прихватљиве разлоге због чега је толика количина готовог новца критичном приликом одузета од окривљеног, то правилно првостепени суд није прихватио њихове исказе, с обзиром на свеукупно имовинско стање целокупне породице. Из наведених разлога првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног да је куповао опојну дрогу кокаин за личну употребу и да је опојну дрогу добио од њему блиске особе приликом њеног одласка у иностранство на привремени рад, као ни да је у тренутку лишења слободе био под дејством опојне дроге, с обзиром да ни у просторијама које је он лично користио за живот, ни у путничким возилима које је користио нису пронађени трагови опојне дроге кокаин, а што је у складу и са садржином здравственог картона Окружног затвора у Београду за окривљеног ВВ и писаним налазом и мишљењем сталног судског вештака психијатра др Бранка Мандића, из кога произилази да код именованог у тренутку пријема у просторије Окружног затвора нису констатовани облици зависности од употреба опојних дрога, односно токсикоманске зависности, због чега судски вештак није ни предложио неку од мера безбедности. Стога, жалбени наводи браниоца окривљеног ВВ, којима се побија првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, указивањем на погрешну оцену доказа, посебно да ниједним доказом, нити материјалним трагом није доказана намера продаје окривљеног ВВ, као и да чињеница да окривљени није токсикомански зависник од опојних дрога, не може да води закључку да је дрога била намењена за даљу продају, нису основани. Наиме, правилно је првостепени суд ценио исказ сведока ДД и прихватио његов исказ у делу који је био предмет оцене суда, те је у једном делу прихватио и исказ сведока ЂЂ, осим о пореклу новца који је пронађен и привремено одузет уз потврду од окривљеног ВВ, нашавши да је у том делу исказ сведока у супротности са његовим личним приходима и имовинским стањем домаћинства које он води, те је суд прихватајући налаз и мишљење НЦКФ у склопу изнетог, правилно на основу ових доказа, као и материјалних доказа у списима предмета, нашао да је окривљени ВВ наведену опојну дрогу држао ради даље продаје, а што је прихватио и овај суд и што жалбеним наводима браниоца окривљеног ВВ није доведено у сумњу.

Дакле, како је првостепени суд правилно и у потпуности утврдио чињенично стање у односу на окривљеног ВВ, то су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени као неосновани, будући да се у жалби даје другачија сопствена оцена изведених доказа од оне коју је дао првостепени суд, а који су по оцени овог суда правилно оцењени, како је то претходно наведено. На правилно и у потпуности утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног ВВ стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, а што наводима жалбе браниоца окривљеног није доведено у сумњу. Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији која је изречена

окривљеном ВВ, овај суд налази да је првостепени суд приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном ВВ, имао у виду све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, али овим околностима није дао адекватан значај. Тако је од олакшавајућих околности на страни окривљеног ВВ првостепени суд ценио његову младост и да се ради о лицу које није осуђивано, док отежавајуће околности на страни окривљеног ВВ није нашао. Међутим, по оцени овог суда, првостепени суд није дао довољан значај олакшавајућим околностима на страни окривљеног, с обзиром да се ради о лицу које до сада није осуђивано и о младом човеку, а посебно како отежавајућих околности на страни окривљеног није било, па је овај суд, усвајањем жалбе браниоца окривљеног ВВ, у делу одлуке о кривичној санкцији, преиначио окривљеном ВВ одлуку о кривичној санкцији, тако што га је због извршења кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 3 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 08.06.2021. године до 09.11.2023. године, налазећи да ће се и овако одмереном казном затвора у потпуности остварити сврха кажњавања, прописана одредбом члана 42 КЗ и да је иста у свему у складу са тежином учињеног кривичног дела и степеном кривице окривљеног, као учиниоца, те насталим последицама. Имајући у виду наведене разлоге у односу на одлуку о кривичној санкцији, то је овај суд нашао да су жалбени наводи Јавног тужиоца за организовани криминал, којима се побија одлука о кривичној санкцији изречена окривљеном ВВ, неосновани.

Међутим, по налажењу овог суда, првостепена пресуда у делу у коме су окривљени АА, ГГ и ББ оглашени кривим, због извршења по једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 5 КЗ у вези са ставом 1 КЗ, описано у ставу I изреке побијане пресуде, садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, на које се основано указује жалбама бранилаца ових окривљених и окривљеног ГГ, имајући у виду да је изрека пресуде неразумљива, противречна разлозима датим у истој, те да су у образложењу пресуде изостали разлози о одлучним чињеницама, а разлози који су дати су нејасни и у знатној мери противречни. Поједине одлучне чињенице од значаја за правилно и законито пресуђење су остале неутврђене и недовољно разјашњене, тако да се пресуда у овом делу заснива на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању, због чега није могуће испитати законитост и правилност пресуде.

Најпре, основани су наводи жалбе бранилаца окривљеног АА, којима се истиче да суд није дао јасне разлоге у погледу времена извршења кривичних дела која су окривљенима стављена на терет. Наиме, првостепени суд у изреци пресуде наводи да су окривљени АА, ГГ и ББ у периоду од неутврђеног дана почетком 2021. године до краја маја 2021. године предузели радње за које су оглашени кривим, при чему прва радња која се окривљенима у изреци пресуде ставља на терет односи се на дан 11.04.2021. године, а последња на дан 11.05.2021. године. По оцени овог суда, основано се жалбама истиче да првостепени суд није тачно определио време извршења кривичних дела, односно да је нејасно време извршења кривичних дела, имајући у виду садржину свих изведених доказа које је првостепени суд анализирао у образложењу пресуде, а такође је нејасно на основу чега првостепени суд утврђује да је време извршења кривичног

дела почетак 2021. године, које време није тачно ни одређено, а при томе у образложењу побијане пресуде први доказ који суд наводи да је извео приликом утврђивања чињеничног стања је извештај о активностима прикривеног иследника од 11.04.2021. године. Наиме, пре овог датума од стране судије за претходни поступак донете су две наредбе за примену посебних доказних радњи и то наредба Пов-По1 352/21 од 01.02.2021. године и наредба Пов-По1 719/21 од 10.03.2021. године, а које се односе на ЕЕ, при чему се ни у једном доказу у списима предмета пре 11.04.2021. године не спомињу наведени окривљени. С обзиром да ни из једног доказа који првостепени суд наводи у образложењу пресуде не произилази да је време извршења кривичног дела почетак 2021. године, то првостепени суд није дао јасне разлоге у односу на доказе који су изведени, а из којих је одредило време извршења кривичног дела, па је изрека пресуде у том делу неразумљива.

По оцени овог суда, жалбама бранилаца окривљеног АА, основано се указује да првостепени суд није дао јасне разлоге у односу на постојање организоване криминалне групе у оквиру које су окривљени вршили кривично-правне радње које су им стављене на терет и због којих су оглашени кривим, с обзиром да првостепена пресуда не садржи образложење о постојању елемената за овај облик криминалитета.

У вези с тим, по налажењу овог суда, иако на страни 91 образложења првостепени суд утврђује да су наведени окривљени поступали као чланови организоване криминалне групе, изостала је правна оцена у погледу времена настанка и постојања организоване криминалне групе.

Наиме, организовани криминал у најширем смислу тумачења подразумева заједничко вршење кривичних дела од стране више лица (најмање три), која су се за то договорили, а уже тумачење да је то вршење кривичних дела од стране злочиначке организације (организоване групе и организоване криминалне групе, чак до постојања организоване криминалне организације), на хијерархијском принципу засноване, дакле један организатор и најмање два или више чланова. Конвенција Уједињених Нација против транснационалног организованог криминала, тзв. Палермо Конвенција у члану 2 одређује појмове организоване групе, затим појам организоване криминалне групе и појам тешког криминала, као битне елементе организованог криминалитета. Наше законодавство ослања се на поменуту дефиницију и нормативно је одредило појам организоване криминалне групе одредбом члана 112 тачка 35 КЗ. Организована криминална група – ОКГ подразумева групу од три или више лица, која постоји одређено време и делује споразумно, у циљу вршења једног или више кривичних дела, за која је прописана казна затвора од 4 године или тежа казна, ради непосредног или посредног стицања финансијске или друге користи. Да би се могао кривичноправни случај назвати и третирати као организовани криминалитет потребна су обавезна три захтева, постојање више од два лица, односно три и више, предвиђена казна преко 4 године затвора за кривична дела која се врше и циљ стицања добити или моћи, а такође је потребно да буду испуњени и остали варијабилни захтеви, а то су да сваки члан организоване криминалне групе има унапред одређени задатак и улогу, делатност групе на дуже време или неограничено, делатност групе која се заснива на правилима интерне контроле и дисциплине, хијерархијска структура организоване криминалне групе, врста криминалних активности, степен кохезије групе, лабавија или чвршћа. Имајући у виду напред наведено, то се основано жалбама бранилаца окривљених

истиче да првостепени суд није дао јасне разлоге у погледу постојања организоване криминалне групе, којим обликом деловања су обухваћени окривљени, односно да је нејасно да ли се радње поступања окривљених које су описане у изреци пресуде могу приписати у радње поступања у оквиру плана организоване криминалне групе, сходно напред наведеном, с обзиром да првостепени суд није дао јасне разлоге за то.

Даље, жалбама се основано истиче да је првостепени суд пропустио да утврди све чињенице које су битне за утврђивање чињеничног стања и да није дао чињеничну и правну анализу целокупне доказне грађе која би била потребна за утврђивање материјалне истине. Наиме, одредбом члана 428 став 8 ЗКП прописано је да ће у образложењу пресуде којом је оптужени ослобођен од оптужбе или оглашен кривим, суд изнети чињенице које је утврдио у кривичном поступку (члан 83), из којих разлога их узима као доказане или недоказане, из којих разлога није уважио поједине предлоге странака, дајући при томе нарочито оцену веродостојности противречних доказа, којим разлозима се руководио при решавању правних питања, а нарочито при утврђивању да ли је оптужени учинио кривично дело и при примењивању одређених одредаба закона на оптуженог и кривично дело, при чему, по оцени овог суда, првостепени суд није поступио у складу са напред наведеном цитираном законском одредбом.

Наиме, првостепени суд је навео исказе сведока ЖЖ и ЗЗ, радника МУП РС, при чему прихвата исказе ових сведока, а исти су међусобно супротстављени у погледу одлучних чињеница, па дајући правну оцену ових исказа наводи да је имао у виду протек времена од догађаја који је предмет сведочења и тренутка времена давања исказа на главном претресу и нашао да су њихови искази у битним чињеницама међусобно сагласни, везано за непосредно опажање јасни и одређени и да се одређена одступања и несагласности могу приписати условима рада на терену и уложеном труду да не буду откривени, имајући у виду конкретну природу њиховог полицијског рада, где је суд, везано за одређене датуме и радње у образложењу истакао битне делове сведочења ових сведока које је прихватио, а у односу на конкретне догађаје, који су били предмет детаљне оцене суда, а у односу на друге мање битне догађаје везане за кретање одређених лица у саобраћају за време њиховог праћења, суд није дао неку посебну оцену, јер утврђивање таквих околности не би ни у чему променило закључак суда везано за одлучне чињенице.

По оцени овог суда овакав закључак првостепеног суда се за сада не може прихватити, јер је првостепени суд пропустио да наведе које чињенице и околности из исказа ових сведока је прихватио, а које не, као и на основу којих доказа је извео свој закључак, пропустио је да анализира делове исказа сведока, с обзиром да у истима постоји низ контрадикторности, сходно претходно цитираној законској одредби, а на основу чега би правилно и у потпуности утврдио чињенично стање.

У вези с тим основани су и наводи жалбе браниоца окривљеног ГГ којима се истиче да је нејасно како је првостепени суд утврдио да је окривљени ГГ био на месту сувозача у аутомобилу који је прикривени иследник снимео на гробљу Лешће дана 11.04.2021. године. Наиме, првостепени суд је утврдио чињенично стање у односу на овај догађај из извештаја о активности прикривеног иследника од 11.04.2021. године и прилога извештаја снимка сачињеног камером која се налазила у унутрашњости возила прикривеног иследника, видео снимка, записника о вештачењу МУП, УКП, НЦКФ,

Одељење за физичко-хемијска и токсиколошка вештачења од 22.04.2021. године, видео записа са видео снимцима са сигурносне камере бензинске пумпе "NIS Petrol" Ново Миријево од 11.04.2021. године, делом исказа испитаних сведока полицајаца ЖЖ и ЗЗ, који се односе на њихова опажања везана за критични догађај од 11.04.2021. године и одбране окривљеног ГГ у делу у којем је навео да се види на снимку "NIS" пумпе. Међутим, основано се жалбом наводи да је овакав закључак првостепеног суда нејасан, имајући у виду да на видео снимку из унутрашњости возила се није могло да види ко се налази на месту сувозача, да из исказа полицијских службеника ЖЖ и ЗЗ датим на главним претресима произилази да је аутомобил марке "Mercedes" у једном тренутку стао између неких зграда, а при чему аутомобил којим је управљао окривљени АА није физички праћен, већ је постојао GPS уређај који је био прикачен за исти, при чему суд свој закључак да је окривљени ГГ био на гробљу Лешће изводи из видео снимка бензијске пумпе "NIS", где окривљени ГГ не оспорава да је био. Имајући у виду све наведено то је по оцени овог суда првостепени суд пропустио да да јасне разлоге и да на јасан начин утврди континуитет кретања возила, односно чињеницу да ли се окривљени ГГ налазио у возилу све време у континуитету од "NIS" пумпе до гробља Лешће.

Дакле, по оцени овог суда првостепени суд није утврдио све чињенице које су важне за доношење оваквог закључка, односно пропустио је да изведе све доказе који су неопходни за потпуно и правилно утврђивање чињеничног стања, да међусобно повеже ове доказе, провери наводе одбрана извођењем других доказа, на основу чега би могао да утврди одлучне чињенице, да правилно и потпуно утврди чињенично стање, због чега су разлози о одлучним чињеницама остали нејасни и у знатној мери противречни.

Имајући у виду све напред наведене разлоге, то је било нужно укинути пресуду у делу у којем су окривљени АА, ГГ и ББ оглашени кривим због извршења кривичног дела из члана 246 став 5 у вези става 1 КЗ, како би првостепени суд у поновном поступку отклонио битне повреде одредаба кривичног поступка, на које је претходно указано и донео правилну и на закону засновану одлуку у овој кривично-правној ствари, при чему је овај суд усвојио жалбе окривљеног ГГ и његовог браниоца, бранилаца окривљеног АА и окривљеног ББ, имајући у виду да разлози због којих је првостепена пресуда укинута се односе на сву тројицу окривљених и кривична дела која су им стављена на терет и представљају целину.

Првостепени суд ће у поновном поступку, имајући у виду све наведено, а узевши у обзир све жалбене наводе окривљеног ГГ његовог браниоца и бранилаца окривљених АА и ББ, као и свестраном анализом утврђеног чињеничног стања и оценом кривичноправних радњи најпре утврдити и дати разлоге да ли се у конкретној правној ствари ради о неком и о ком облику организованог криминалитета, о чему ће дати правилне и законите разлоге, који су по оцени овог суда изостали, при чему ће определити тачно време извршења кривичног дела, па ће брижљивом и правилном оценом свих доказа правилно и у потпуности утврдити чињенично стање, дајући нарочиту оцену веродостојности противречних доказа, након чега ће моћи да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и недвомислене разлоге, имајући у виду како примедбе другостепеног суда, тако и остале примедбе на које се у изјављеним жалбама указује.

Са свега напред наведеног, а на основу одредбе члана 458 и 459 Законика о кривичном поступку, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Ирена Јушковић,с.р.

Председник већа-судија
Снежана Јовановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић